

Mẫu chuyện Thiền

Đạo Lâm Ô Sào Thiền sư (741-824) người Phú Dương, huyện Hàng Châu họ Phan, tên Hương Quang là một Thiền sư lánh xa thế tục, trú ngụ trên cây tòng để thuận đường tu hành qua những giai thoại Thiền:

- Có thị giả là Hội Thông xin tạ từ đi nơi khác. Thiền sư hỏi: “Ngươi định đi đâu?” Hội Thông đáp: “Con vì pháp mà xuất gia nhưng chưa được Thầy thương chỉ dạy, nay xin đi nơi khác học Phật pháp mà hay hơn”.

Thiền sư nói: Tưởng gì chứ Phật pháp thì chõ ta đây cũng có chút đỉnh.

Hội Thông hỏi: Phật pháp của Thầy như thế nào?

Thiền sư bèn rút một sợi chỉ vải nơi chiếc áo mặc trên người thổi về phía Hội Thông.

Ngay sau đó Hội Thông lãnh hội huyền chỉ rằng nếu ta ngộ thì ở đâu cũng là Phật pháp, Phật pháp chỉ ở tại hiện tiền quanh ta chứ không đâu xa mà khổ công lặn lội tầm cầu.

- Bạch Cư Dị là một Thái thú Hàng Châu, một thi sĩ nổi tiếng, một hôm ông vào núi Tần vọng hỏi Thiền sư.

Bạch Cư Dị hỏi Thiền sư Đạo Lâm: Chà chõ ở của Thiền sư nguy hiểm quá!

Thiền sư đáp: Thái thú còn nguy hiểm hơn ta nhiều.

Bạch Cư Dị đáp: Con đang ở cương vị trấn nhậm đất đai cho Thiên tử có chi là nguy hiểm.

Thiền sư nói: Nghiệp duyên tục giới thúc ép, phiền não chẳng dừng, đó không phải là nguy hiểm sao?

Bạch Thái thú lại hỏi: Thế nào là đại ý Phật pháp?

Thiền sư đáp: Các việc ác đừng làm, nên phụng hành những điều thiện.

Bạch Cư Dị nói: Điều này đứa con nít ba tuổi cũng nói được mà!

Thiền sư nói: Ấy, đứa con nít nói được mà ông già tám mươi không làm được đấy!

Bạch Cư Dị lẽ bái ra về.

Hoàng Hoa sưu tầm